

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Wednesday•, 24 •April•, 2013 21:07• - •Last Updated•

••Wednesday•, 24 •April•, 2013 21:10•

[பதிவுகள் இணைய இதழின் நவம்பர் 2005 இதழ் 71 இல் வளையான கட்டுரை. ஒரு பதிவுக்காக ஒருங்குறியில் மீள்பிரசுரமாகின்றது. -பதிவுகள்]

முதலில் என்னுடைய அறியாமையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். சிங்கப்பூர் பார்க்கப்போனால் ஒரு நகரமே.. அந்த நகரம் தான் ஒரு நாடாக, மலையோவிலிருந்து பிரிந்த நாடாக, கொஞ்ச காலம் முன்னால்தான் இருப்பை மீட்டெடுத்திருக்கிறது. லீக் வான் யு வின் தலையை வழிகாட்டுதலில் வியக்கத்தக்க பொருளாதார வளர்ச்சி அடைந்து **Asian Tiger**-ல் ஒன்றாக ஆகியுள்ளது.. அந்த அரசில் ஒரு தமிழர் அயல்நாட்டு உறவு அமைச்சராகவும் அளவிற்கு தமிழர்களின் இடம் அந்த நாட்டில் சிறப்பப்பெற்றுள்ளது. தமிழ் அந்த நாட்டின் அரசு மொழிகளில் ஒன்று. சரி. இதெல்லாம் சரி. ஆனால் இலக்கியம்? தன் ஆப்பிரிக்கா, 'பிஜி, மாரிஷஸ், மலேசியா, கயானா இலங்கை, இப்படி பல நாடுகளுக்கு 19-ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து, தமிழ் நாட்டின் தன் மாவட்டங்களிலிருந்து தமிழ் மக்கள் லக்ஷக்கணக்கில் கரும்பு, ரப்பர் தோட்டங்களில் காலிகளாக தங்கள் வயிற்றுப்பாட்டிற்கு சனெற்றனர். அவர்கள் ஏழைகள். படிப்பற்றவர்கள். பல இடங்களில் அவர்கள் தம் தாய் மொழியையும் மறந்தவர்கள் தான். அப்படி இருக்க இலக்கியம் என்று அவர்களிடமிருந்து என்ன எதிர்க்க முடியும்.? அதிகம் அவர்கள் ஒரு மூலகன் கோயில் அல்லது மாரியம்மன் கோயில் எழுப்பி காவடி, தீ மிதி என்று தம் தமிழ் அடையாளத்தை நினைவூடுத்திக் கொண்டிருக்கலாம். மலேசியாவில் இது வகுை சிறப்பாக நடப்பெறுகிறது. தமிழ் சினிமாவில் நேற்றைய தீ பாவளி ரிலீஸ் வரை அப்டுட்டேடாக இருக்கலாம். சரி. அதற்கு மலே? ஓர் விதி விலக்கு. இலங்கை. ஆனால் அங்கு இலக்கியப் படப்பைப்புகளில் ஆழப்பவர்கள், தயேலரைப்பர் தோட்ட தொழிலாளிகள் அல்ல. சரித்திர காலத்திலிருந்தே அங்கு வாழ்ந்து வரும் ஈழத் தமிழர் தான். 50 களிலோ என்னவோ கு. அழகிரிசாமி மலையோ சனென்று சிறுகதை வகுப்புகள் நடத்தியதாக பதித்த ஞாபகம். வகுப்பு நடத்தி, யாரும் சிறுகதைக் காரராகும் வாய்ப்பு இருக்கிறதா? யாரும் அந்த வகுப்பிலிருந்து சிறுகதைக் காரராக வளையேறியிருக்கிறார்களா? தெரியாது.

ஆனால் முனைவர் எம்.எஸ்.ஸ்ரீ லக்ஷ்மி அவர்களின் சிங்கப்பூர் தமிழ் இலக்கியம் - ஆழமும் அகலமும் என்ற புத்தகம் அவ்வப்போது வாசித்த கருத்தரங்க கட்டுரைகளின் தொகுப்பு. அது பல புதிய சுவாரஸ்யமான செய்திகளைத் தருகிறது. அந்த செய்திகள் பலவும் நமக்குத் தெரிய வேண்டியவை. மகிழ்ச்சி அளிப்பவை. அவர் தரும் செய்திகள் சில

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Wednesday•, 24 •April•, 2013 21:07• - •Last Updated•

••Wednesday•, 24 •April•, 2013 21:10•

நம் மில் பல களே விகளையும் எழுப்பி இன்னும் சற்று அதிகம் அறியத் துண்டுகின்றன. அங்கு, மலையாளிலோ, சிங்கப்பூரிலோ 19-ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் குடியேறத் தொடங்கியவர்களில் பாதிப்பேரான ஆதிதிராவிடர்களும் மற்றவர்களும், வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காக போனவர்கள் பதிப்பறிவற்றவர்கள் என்றிருக்க, தமிழ் சிறுகதை வரலாற்றில் எழுதப்பட்ட முதல் சிறுகதை, விநோத சம்பாஷணை, மக்திம் சாயபு என்பவரால் எழுதப்பட்டது. சிங்கப்பூர் மண்ணில் தோன்றியது. வருடம் 1888. வடிவச் சோதனைக்கும் வட்டாரத் தமிழுக்கும் வாய்ப்பளித்த கதை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதன் சிறுகதை வடிவம் பற்றி களே விகள் எழுந்தாலும், வ.வ.சு. ஐயரை அது முந்திக் கொண்டுள்ளது என்பது விசேஷம். மக்திம் சாயபு யார், அவர் இதை எழுத வந்த பின்னணி என்ன, போன்ற விவரங்களைக் கடைக்தோன்றுகிறது நமக்கு. அதன் தொடர் நிகழ்வுகள் என்ன என்றும் கட்ட. இதன் இழையில் இன்னொரு சுவாரஸ்யமான விவரம் இதீ வும்க்கள் 1825 லிருந்தே இலக்கியம் படகைக் த்தொடங்கி விட்டனர் என்பது. சி.ந.சதாசிவப் பண்டிதர் வண்ணை அந்தாதி என்று தொடங்கி நான்கு அந்தாதிகள் 1887 -ல் எழுதி அச்சிட்டிருக்கிறார் இலங்கையிலிருந்து வந்தவர் தன் யாழ்ப்பாண வண்ணை நகர்ப்பற்றி இரண்டாம் பின் சிங்கப்பூரில் வந்த இடத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள மூருகப் பெருமான் பற்றியுமானவை அவை. இது தொடர்கிறது. 1893-ல் ந.வ. இரங்கசாமிதாசன் அதிவினோதக் காதிர்பைப் பந்தய லாவணி என்னும் லாவணி பாடியிருக்கிறார். ஒரு பயண நில், மலாக்காவைக் கப்பலில் வந்த கதையைக் காவடிச் சிந்து வடிவில் ஆதியோடந்தமாகச் சொல்கிறது. அக்கால சிங்கப்பூர், கப்பல் பயணம், இதயாதி பற்றிய வரலாற்றுப் பதிவு என்று இப்பயணக் கதையைச் சொல்லவேண்டும். இதை எழுதியவர் இதைத் தொடர்ந்து பல பயண நில்கள் சிந்துக்களாகத் தொடர்கின்றன. 1907 -ல் சிங்கை நகர் பற்றியும், 1936- புத்தூர் ஆலய வழி நட்சைச் சிந்து (பிரமன் ஆலயம் என்றும் வறே ஒரு இடத்தில் சொல்லப்படுகிறது) என்றும் கட்சையாக 1937-ல் இந்தியக் கப்பல் பிரயாணம் பற்றி ஒரு வழி நட்சைச் சிந்து. இவை அவ்வளவும் மரபார்ந்த அந்தாதி, காவடிச் சிந்து என பா வடிவங்களிலேயேயானாலும் அவ்வவ் தம் அனுபவங்களையும் வாழ்க்கையையும் சார்ந்து எழுதியுள்ளனர். இத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் இலங்கையை விட்டு எதற்கு பயணமானார்கள், அங்கு சினந்து தமிழ் பதிப்பிக்கவா, அக்கால குடியேறிகள் தமிழ் பதிக்கும் தவே இரூந்ததா,? அதற்கும் மலே இலக்கிய மூயற் சிகளிலும் தம் அனுபவங்களையும் பதிவு செய்யும் ஆர்வமும் இவ்விவங்கை பண்டிதர்கள் அன்று கொண்டுருந்ததும் அந்த வசதிகள் அவ்வழை குடியேறிகளின் சமீகத்தில் இரூந்ததென்றால் ஆச்சரியப்படவேண்டிய ஒன்று. இன்று 70 வருட காலமாக தமிழ் பற்று பிரசாரம் செய்தவர்கள் அரசேய தமிழ் நாட்டில் தமிழ் பதிக்காமலேயே இரூந்து விடுவது சாத்தியமாகிறது. அப்படி ஒரு தலை முறை வளர்ந்துவிட்டது.

இன்னும் ஒரு சுவாரஸ்யமான விவரம். அக்கால சிங்கை மலேசிய குடியேறிகள் தம்முடன் தம் தமிழ் அடையாளங்களையும் சூழ்ந்து தான் இரூந்தனர். தமிழுத் தொடர்புகள் விடவில்லை. அது ஒரு சில விஷயங்களோடு நின்றது. தம் சாதி உணர்வு, பிச்சை வழிபாட்டு வழக்கங்கள், பழய சாதி உணர்வுகளும் மலே ஆங்கிலம் அறிந்தவர் - அறியாதவர் என்று கட்டுதலாக இன்னும் ஒரு புது சாதிப் பிரிவு, இதயாதி. இத்தோடு, 1925--ல் வருகைத் தந்த ஈ.வ.ரா பெரியாரின் தாக்கம். பிராமணர்களே இல்லாத, 50 விழுக்காடு ஆதிதிராவிடர்களே ஆன பிச்சையையும் கோவிலையும் விடாத அந்த சமீகத்தில் வறும் நாத்திகமும் பிராமண எதிர்ப்புமே எப்படி தாக்கம் பெற்றது என்பது பூரியவில்லை. இரூப்பினும் 1932 தமிழர் சீர்திருத்த சங்கம் தொடங்கப்பட்டது தமிழ்

•Written by - வனெங் கட் சாமிநாதன் -•

•••Wednesday•••, 24 •••April••• 2013 21:07••• - •••Last Updated•••

••Wednesday•, 24 •April• 2013 21:10•

முரசு, திராவிட முரசு என பத் திரிகைகள் வளிவருகின்றன. இவ்வைபெரும் தக்கததை ஏற்படுத்தின. இதன் விளைவாக ஈ.வ.ரா. வின் புகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளே நாவல், சிறுகதைகளாக உருப்படுத்தொடங்கின. ந.பழநிவேலு, பாத் தனெறல், வில்லிசைவநேத்ரர் என்றெல்லாம் அறியப்படும் முருகதாஸ் போன்றவர்கள் இதில் அடக்கம். ஆனால் பொதுவாக ஈ.வ.ரா.வின் தாக்கம் அச்சமிகத்தில் பரவலாக காணப்பட்டது. முருகதாஸ் ஈ.வ.ராவையும் சுவைசமயத்தையும் ஒருங்கே அரவணத்தைதுக்கொண்டவர். அனகேமாக அங்குள்ள புகுத்தறிவாளர் பெரும்பாலோர் முருகனுக்கு காவடி எடுப்பவராகவும் இருப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். 'எம்மதமும் சம்மதம்'.

அவ்வாரம்பகால எழுத்தாளர்களும் தாம் அப்போது வாழும் இடம் வாழ்க்கை பிரச்சினைபற்றி எழுதியவரில்லை. அவர்கள் எழுத்தில் விட்டு வந்த தமிழ் நாடா்தான் தொடர்ந்தது. இது முனைவர் லக்ஷ்மிக்கும் வடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. அந்தாதி என்றும் காவபிச்சிந்து என்றும் எழுதிய முனைவர்கள் தம் முன்னிருந்த அனுபவித்த வாழ்க்கைப் பிரச்சினையை எழுதினார்கள். ஆனால், பின்வந்தவர்கள் தாம் இருக்கும் நாட்டையும் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினையையும் விட்டு விட்டு ஏதேபழம் கற்பனைகளில் கதையாளார்கள். என்கிறார் முனைவர் லக்ஷ்மி.

இதேபோல் தான் கவிதையிலும். கவிதை எழுத வந்தவர்கள் பழம் யாப்பிலேயே வாய்ப்பாடாகிவிட்ட விஷயங்களையே அரதைத் தாவரையே அரபைப் பவர்கள், ஆனாலும் தம்மை கம்பனென்றும் காளிதாசன் என்றும் எண்ணி மயங்குகிறவர்கள் என்கிறார். விதிவிலக்காக புதுக்கவிதை எழுதுவோரில், இளங்கோவன், கனகலதா, இக்பால் என மூவரை மாத் திரம் லக்ஷ்மி சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறார். நாம் பதித்திராவிட்டாலும் அவர்கருத்துக்களில் நம்பிக்கை விழுகிறது. லக்ஷ்மிபிடம் நான் காணும் மிகவாக குறிப்பிட்டதுச் சொல்லவண்டிய குணம் தயக்கம் இல்லாமல், பயமின்றி, மனதில் பட்டதை பட்டவாறே சொல்கிறார். அதிலும் விசேஷமாக எதையும் பொதுப்படையாகச் சொல்லி எந்த ஒருவரையும் புண்படுத்தாது, தப்பித்துக் கொள்ளும் நோக்கம் அவரிடம் இல்லை. எழுத்தாளர்கள் பெயர் சொல்லி, விவரம் சொல்லி, இது திருட்டும், இது பட்டித்தனம், என்று சொல்கிறார். பொதுவாக சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர்கள் பரிசுக்காகவும், பட்டிக்காகவும் எழுதுபவர்கள், தம்மைப் பற்றி எதுவும் வளிப்படுத்திக்கொள்வதில்லை, மட்டிமறக்கிறார்கள் என்கிறார். உதாரணமாக ஏ.பி.ஷண்முகம் பற்றி எழுதும் போது, எழுத்துச் சமீபம் என்று பட்டம் பெற்றவர், இவரில்லாம் ஏன் எழுதுகிறார், குழப்பம் கொண்ட கிருக்கைகள் இவை என்கிறார். சீதாலட்சுமி என்பவரின் கதை அபத்தமாகவும் தத்துவத்தின்று உளறுவதாகவும் இருப்பதாக கருத்து தெரிவிக்கிறார். இவ்வளவு கடுமையாக தமிழ் நாட்டில் யாரும் எது பற்றியும் எழுதி தப்பி விடமுடியாது. தனி நாடாகிவிட்ட ஒரு நகரத்தில் இருந்து கொண்டு அதில் வாழும் ஒரு பத்து சதவிகிதம் தமிழரிடையே வாழ்ந்து கொண்டு இப்படி ஒருவர் எழுத முடிகிறது. எழுதும் தரையில் அவருக்கு இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் இதையாரும் கற்பனைக் கட்டியெழுதியது. காய்தல் உவதல் இன்றி எழுதுபவர் லக்ஷ்மி என்று பின் அட்டையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் லக்ஷ்மி காயவண்டியவற்றை தயக்கமின்றி காய்ந்தும், உவக்கவண்டியதையும் அதே உணர்வுடன் உவந்தும் எழுதியுள்ளார் என்றுதான் சொல்லவண்டியும். காய்தல்கை காரணங்களோடு பதித்ததும், அவர் காரணங்களோடு உவந்தவற்றை நாம் பதித்திராவிட்டாலும்,

